

La primera sorpresa de la crisi

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Les sorpreses de la crisi han començat abans del seu plantejament. El senyor Lerroix, que es proposava d'acudir al Palau aquest mati per a presentar la dimissió del Govern, ha hagut de retardar la seva visita al President de la República fins a dos quarts de quatre de la tarda.

Aquest primer contratemps ha fet comprendre que el programa traçat a la bestreta anava a sofrir alteracions importants. Així ha estat, en efecte. Quan el senyor Lerroix ha aconseguit a la fi entrevistar-se amb el cap de l'Estat, aquest, en lloc d'acceptar-li immediatament la dimissió, l'ha invitat a meditar sobre la conveniència d'aquesta crisi extraparlamentària. El senyor Alcalá-Zamora no ha amagat el seu desig que el Govern es presentés a les Corts, i el senyor Lerroix s'ha pres el temps necessari per a meditar.

La nova ha causat gran sorpresa als caps de la majoria, que ho consideraven tot resolt pel sol fet d'haver-se posat ells d'acord. Els senyors Gil Robles i Martínez de Velasco han quedat desconcertats del tomb que prenien els esdeveniments. Es creien els arbitres de la situació. Havien assumit la representació total del Parlament. Havien traçat llur pla, i esperaven l'execució matemàtica de tots llurs propòsits. Però ha resultat a la fi, com de fa temps venim dient, que no eren ells els qui dirien la darrera paraula. Els quatre proposten, i qui tot disposa.

Els caps cedista i agrari han rebut amb aquesta primera sorpresa la lliçó mereixedora per haver tractat de resoldre-ho tot sense comptar amb l'únic Poder que té en aquesta afers la facultat decisiva. Els representants dels grups parlamentaris de dreta en imposar la crisi amb anterioritat a la presentació del Govern a les Corts realitzaven un acte d'accentuada intenció política que avui ha trobat la seva resposta adequada. Qui ha d'atorgar la confiança al Govern és el Parlament, i no els senyors Martínez de Velasco i Gil Robles, que tots dos plegats representen 145 diputats.

Dictada la lliçó i posades d'aquesta

manera les coses al seu lloc, la dimissió del Govern ha estat finalment acceptada quan el senyor Lerroix, després d'un parell d'hores de meditació, ha insistit en el seu propòsit. Plantejada la crisi d'una manera tan diferent de com havien previst els seus organitzadors, tot pot ésser sorprenent en la seva tramitació i en el seu desenllaç.

Davant l'astorament de les dretes, que només havien acceptat com a solució possible la reconstrucció del bloc parlamentari i tracten que siguin oblidades les seves intemperàncies de fa un mes quan pretenien fer creure que no els espantava sotmetre's a una prova electoral, s'apuntava aquesta tarda una altra possible sortida a aquesta estranya situació. Ens referim a la dissolució de les Corts. Cal llegir, a aquest efecte, detingudament la nota oficiosa facilitada aquesta tarda a darrera hora per l'Oficina de Premsa de la Presidència de la República. Ofereix aquesta nota l'originalitat d'anunciar que hom vol donar temps a les persones que hauran d'ésser consultades perquè meditin sobre allò que hauran d'aconsellar. Això fa suposar que la consulta haurà de versar sobre temes d'especial transcendència.

Per referències que ens mereixen crèdit, sabem que els consultats seran fregats de donar llur opinió sobre l'oportunitat d'un decret de dissolució. És possible que la consulta no tingui majores conseqüències, però de totes maneres l'amenaça de la dissolució jugarà amb gran força en aquesta crisi. Servirà, almenys, per a reduir l'urc de les dretes, que es creien mestresses de la situació, i ara rebran la lliçó d'humilitat. Els diputats de la Ceda que aquesta tarda han acudit al Congrés, tot i que deien que confiaven en la reconstrucció del bloc parlamentari, i en aquesta esperança els ajudaven molts diputats radicals, no amagaven la seva preocupació. Tement d'una manera o altra la dissolució de les Corts.

Aquesta nit han començat a circular els avisos per a les consules. El senyor Azaña, que ha rebut aquest avís, ha anunciat que no havent canviat la situació en relació amb l'anterior crisi, tampoc no acudirà aquesta vegada a evacuar la seva consulta.

A.P.C.E.
SIG. 1.2b/1.2b/89